

Praha, 20. VI. 1930.

Pán Prezident,

dnes večer odchodíme z Prahy a, ačkoľvek neviem, či je to prípustné v tejto forme, nemôžem odolať, aby som Vám nevyslovil hlbokú svoju vďaku za všetku Vašu láskavosť ku mne. Nikdy nebudem môcť zabudnúť na ňu.¹

A ešte za jedno sa Vám chcem poďakovať. Od mladi zápasím s pesimizmom, ktorý som v sebe v študentských rokoch sýtil i z literatúry. Nič mi nepomáhalo von z toho babilónskeho zajatia tak, ako výsledok vojny, ktorý priniesol nový život Slovensku a niektoré životné princípy z Vašich spisov čerpané. Ony sú mi najbezpečnejším liekom i v recidívach, akým sa človek nevyhne.

Možnosť dlhšieho pobytu v Prahe bola mi veľmi vzácna. Mám úmysel vrátiť sa ešte na jeseň na niekoľko týždňov a pokúsiť sa i o rigoróza zo slovanskej filológie.

Značím sa Vám, pán Prezident, s hlbokou úctou a oddanosťou.

Štefan Krčméry

DOPISAKPR, f. KPR, inv. č. 808, k. 76. Originál, rukopis.^b

- a – Psáno na hlavičkovém papíře Tajomník Matice slovenskej.
b – Na dokumentu je kancelářská poznámka tužkou: „Dostal 8000 Kč podpory od p. prezidenta na studium v Praze.“
1 – Krčméry se 2. 6. 1930 zúčastnil schůzky spisovatelů u Karla Čapka v Praze a 4. června navštívil T. G. Masaryka v Lánech. 20. června odjel s manželkou na Slovensko, aby se 29. června zúčastnil odhalení pomníku Jána Hollého v Borském sv. Mikuláši. Viz KATUŠČÁK, D. *Slovo čisté. Život a díelo Štefana Krčméryho v dokumentech*. Martin 1979, s. 198.

Vysokoctený pán Prezident!

V mene celého turčianskeho kraja dovoľujeme si obrátiť sa na Vás, ako na hlavu nášho štátu, a úctive poprosiť Vás, abyste sa lás[avo] zaujali našich bolestí a ochránili nás od hroziacej nám veľkej hospodárskej katastrofy, ktorá by nezaslúžene mala zastihnúť tento výrazne slovenský kraj, zasluživší sa v nemalej miere o našu národnú slobodu.